

אור דוד

בס"ד | ט"ז ניסן תש"פ

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"נ
פסח	ירושלים 18:29 יבנה 18:46 מצפה רמון 18:40	ירושלים 19:42 יבנה 19:44 מצפה רמון 19:42	94	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פעם אחת לפני חג הפסח ביקר הנדיב הידוע נתן שטראוס את הרב קוק זצ"ל. הרב היה ידוע כבעל חסד גדול וכל שנה היה מחלק "קמחא דפסחא", כסף ואוכל לעניים לחג. ובכן, לקח שטראוס המחאה ורשם בה 100 לירות ונתן לרב לצדקה לעניים. הרב הודה לו וביקש לספר לו משל: נסיך אחד יצא לצוד ביער אך תעה בדרך. הוא היה רעב ועייף אך פתאום ראה מערה ואנשים בתוכה. נכנס למערה וגילה שהאנשים חוטבי עצים. ביקש מהם שיביאו לו משהו לאכול אך הם אמרו: אתה נסיך ואנו אנשים פשוטים, יש לנו רק ביצים ולחם. הנסיך השיב שאין זה משנה וישמח בארוחה זו. לאחר שאכל ביקש חשבון. אמרו לו: אלפיים דינר! הזדעק הנסיך: וכי ביצי זהב נתתם לי? אמרו לו: אמנם הביצים פשוטות ושכיחות אך הנסיכים שבאים אלינו אינם שכיחים.. סיים הרב קוק: גם השטראוסים הבאים לביתי הם יקרי המציאות. שמח שטראוס בסיפור וכתב המחאה נוספת בסך 400 לירות. עלינו לזכור שאם נשמח את הארבעה של ה' שהם: עני, גר, יתום ואלמנה אז ה' ישמח אותנו לכן עלינו לזכור אותם בחגים במיוחד. רואים גם היום את העזרה ההדדית והחסד ומתפללים לה' שזכות הצדקה תציל ממוות וכן שבזכותה נזכה לגאולה בקרוב כמו שאומר הרמב"ם (הלכות מתנות עניים פרק י' הלכה א'): "ואין ישראל נגאלין אלא בזכות הצדקה שנאמר ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה". אוהב אתכם! שבת שלום ומועדים לשמחה! :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

י"ז ניסן: א וַיֵּדְבֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: **ב** וַדְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיִּחַסּוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צֶפֶן נִכְחוּ תַחֲנוּן עַל הַיָּם: **ג** וְאָמַר פִּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם בְּאָרְץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: **ד** וַחֲזַקְתִּי אֶת לֵב פִּרְעֹה וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם וַאֲכַבְּדָה בַּפֶּרֶעַה וּבְכָל חִילוֹ וַיַּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן:

(סדר עולם פרק ה, ימות עולם סק"י)

(שמות יד, א-ד)

ה וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשֻׁב עַל פִּי הַחִירָת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי בַעַל צֶפֶן וַיִּחַסּוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל: (במדבר לג, ז)

(כנ"ל)

י"ח ניסן: **ה** וַיֵּגַד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְפֹּךְ לִבָּב פִּרְעֹה וַעֲבָדִיו אֶל הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי שִׁלַּחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדֵינוּ: **ו** וַיֹּאסֶר אֶת רֶכֶּבּוֹ וְאֶת עֲמֹוֹ לָקַח עִמּוֹ: **ז** וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עַל כָּלֹ:

(סדר עולם פרק ה, ימות עולם סק"י)

(שמות יד, ה-ז)

י"ט ניסן: **ח** וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת לֵב פִּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד כְּמָה:

(כנ"ל)

(שמות יד, ח)

כ' ניסן: **ט** וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיֻגּוּ אוֹתָם חֲנִים עַל הַיָּם כָּל סוֹס רֶכֶב פִּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַחֲלִילוֹ עַל פִּי הַחִירָת לִפְנֵי בַעַל צֶפֶן:

(כנ"ל)

(שמות יד, ט)

כ"א ניסן: **י** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְּמוֹל גַּם מִשְׁלָשׁ גַּם מֵאִזְ דְּבָרְךָ אֶל עַבְדְּךָ כִּי כָבֵד פָּה וּכְבֹד לְשׁוֹן אֲנֹכִי: **יא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׁם פֹּה לֹאֲדָם אוֹ מִי שָׁם אֵלֶם אוֹ חֶרֶשׁ אוֹ פֶקֶם אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנֹכִי יְהוָה: **יב** וַעֲתָה לֵךְ וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבָּר: **יג** וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְיָד תִּשְׁלַח: **יד** וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְיֶה הַלֹּוֹי יַדְעֵתִי כִּי דִבַּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֵצֵא לִקְרָאתְךָ וְרָאָךְ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ: **טו** וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשָׁמַתְךָ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְעִם פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: **טז** וְדָבַר הוּא לָךְ אֶל הָעָם וְהָיָה הוּא יְהִי לָךְ לִפָּה וְאַתָּה תִּהְיֶה לוֹ לֵאלֹהִים: **יז** וְאֵת הַמָּטָה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֹתוֹת: **יח** וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשֻׁב אֶל יֵתֵר חֹתֵנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ

אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העוֹדֵם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום:
(שמות ד, יח) (ע"פ סדר עולם פרק ה ורבינו בחיי פרק ג, פסוק ד)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

יט) ויחד עם זה מבוארת קושיא הד' שהקשינו, כיון שמדרך הטוב להטיב, איך ברא מלכתחילה בריות שתתענינה ותתיסרנה במשך ימי חייהן כי כאמור, כל אלו היסורים מתחייבים ממצב הא' שלנו שנצחיותנו השלמה אשר שם המקובלת ממצב הג' העתיד לבא, מכריחה אותנו ללכת, או בדרך תורה או בדרך יסורין, ולבא ולהגיע לנצחיותנו שבמצב הג' (כנ"ל באות ט"ו) וכל אלו היסורין אינם שורים רק על קליפת הגוף שלנו הזו, שלא נבראה אלא למיתה וקבורה, שזה מלמד אותנו, שהרצון לקבל לעצמו שבו, לא נברא אלא רק למחותו ולהעבירו מהעולם, ולהפכו לרצון להשפיע. והיסורים שאנו סובלים, אינם אלא גילויים לגלות האפסיות וההזק הרובצת עליו. ובוא וראה בעת שכל בני העולם יסכימו פה אחד, לבטל ולבער את הרצון לקבל לעצמם שבהם, ולא יהיה להם שום רצון אלא להשפיע לחבריהם, אז היו מתבטלים כל הדאגות וכל המזיקים מהארץ, וכל אחד היה בטוח בחיים בריאים ושלמים, שהרי כל אחד מאתנו, היה לו עולם גדול שידאג בעדו וימלא את צרכיו. אמנם בזמן שכל אחד אין לו אלא הרצון לקבל לעצמו, מכאן כל הדאגות היסורים והמלחמות והשחיטות, שאין לנו מפלט מהם. שהם מחלישים גופינו בכל מיני מחלות ומכאובים. והנך מוצא, שכל אלו היסורים המצוים בעולמנו, אינם אלא גילויים מוצעים לעינינו, בכדי לדחוף אותנו לבטל את קליפת הגוף הרעה, ולקבל צורה השלמה של רצון להשפיע. והוא אשר אמרנו, שדרך היסורין בעצמו מסוגל להביאנו אל צורה הרצויה. ודע, שהמצות שבין אדם לחברו הן קודמות למצות שבין אדם למקום, כי ההשפעה לחברו מביאתהו להשפיע למקום.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, בשלח מ"ד ע"א.

א) ויהי בשלח פרעה וגו': ר"ש פתח
תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות. מקרא זה קשה, ויש להסתכל בו, מהו השינוי, שכתוב, תפלה לחבקוק הנביא יותר מכל שאר נביאי העולם, שלא כתוב בהם, תפלה לישעיהו הנביא, או לירמיה או ליחזקאל או להושע או לשאר נביאי העולם.

ב) אלא הכי תנינן וכו': ומשיב. אלא
כך למדנו. אלישע זכה בעולם הזה מה שלא זכה נביא אחר, חוץ ממשח. בוא וראה, מה כתוב, ויהי היום ויעבור אלישע אל שונם ושם אשה גדולה. מהו אשה גדולה. אלא היא גדולה במעשים, שכל בני הבית משתבחים בה, והיא עקרת הבית. ומשום שבעלה לא היה נמצא בבית שיהיה עיקר הבית, לא היה נזכר הוא אלא היא.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אֶחֱתָפֶל" (שמואל-ב' פרקים יז-יט) מקבילה ל-שמיני על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. לְמִי יַעֲן אֶחֱתָפֶל עֲצָה
אֲקוּמָה וְאַרְדָּפָה אַחֲרֵי דוֹד לִילָה

ד. עַל מַה הַמֶּלֶךְ אֶת הַשָּׂרִים צִוִּיה
אֶת זֶה כָּל הָעָם שָׁמַעַ

ב. מִי לִקְרֹאת דוֹד יֵצֵא
וְהוּא צֵתָן לוֹ אוֹכַל וְעֹזְרָה

ה. בְּאִיזָה עִמָּךְ הַקִּים אֲבִשְׁלֹם מִצְבָּה
וְאוֹתָהּ עַל שְׁמוֹ קָרָא

ג. מַה עַל גְּוִיֵּית אֲבִשְׁלֹם הַצִּיבֹ
אַחֲרֵי שְׁאוֹתָהּ בִּיעָר הַשְּׁלִיכֹ

ו. מַה אֶחֱתָפֶל לַעֲצָמוֹ עָשָׂה
כְּשֶׁרָאָה שֶׁעֲצָתוֹ לֹא נִתְקַיְּמָה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

שַׁבַּת שְׁלֹם

אבל, בוכים, גִּשּׁוּר, דָּבָר אֲדֹנִי, הִיד יוֹאב אֲתָךְ, וְהַשְׁבִּי וְהִרְאֵנִי

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיהבת יהודית, חיים חייבן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת:

guy.zwerdling@gmail.com